

ማስጠንቀቂያዎች ተመሳሳይ - ቁጥር አንድ

መገለጥ የኢየሱስ ክርስቶስ፡ ለሰው ዘር የመጨረሻውን ማስጠንቀቂያ መረዳት

Jeff Pippenger

2023-08-08

“የኢየሱስ ክርስቶስ ራጅ” “ጊዜው ቀርቦአል” በሚባል ጊዜ ለእግዚአብሔር ሕዝብ ይገለጻል። ለሰው ዘር የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልእክት የሰው ልጅ የምሕረት ጊዜ ከመዘጋቱ በፊት ይሰጣል፤ ያም የመጨረሻ መልእክት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ትንቢታዊ መስመሮች ተወክሏል። በራጅ አሥራ አራት ውስጥ ያ የመጨረሻ የማስጠንቀቂያ መልእክት በሦስት መላእክት ተወክሏል።

ከዚያም በሰማይ መካከል ሌላ መልእክት ሲበር አየሁ፤ በምድር ላይ ለሚኖሩት፣ ለነገድም ሁሉ፣ ለዘርም፣ ለቋንቋም፣ ለሕዝብም ሁሉ የሚሰበክ ዘላለማዊ ወንጌል ነበረው፤ በታላቅ ድምፅም እንዲህ ሲል፡- እግዚአብሔርን ፍሩ፣ ክብርንም ስጡት፤ የፍርድ ሰዓት መጥቶአልና፤ ሰማይንና ምድርን ባሕርንም የውኃንም ምንጮች ለሠራው ስገዱ።

ሌላ መልእክትም ተከተለ፡ እንዲህ እያለ፡- ባቢሎን ወድቃለች፣ ያች ታላቁቱ ከተማ ወድቃለች፤ ምክንያቱም በዝሙቷ ቍጥ ወይን አሕዛብን ሁሉ አጠጥታለችና።

ሦስተኛውም መልእክት ተከትሎአቸው በታላቅ ድምፅ እያለ፡- ማንም ሰው አውሬውንና ምስሉን ቢሰግድ፣ በግንባሩም ወይም በእጁ ምልክቱን ቢቀበል፣ እርሱ ደግሞ ያልተቀላቀለ በቁጣው ጽዋ ውስጥ ከተፈሰሰው ከእግዚአብሔር ቍጥ ወይን ይጠጣል፤ በቅዱሳን መላእክትና በበጎ ፊት በእሳትና በዲን ይሠቃያል፤ የሥቃያቸውም ጢስ ለዘላለም ዘላለም ይወጣል፤ አውሬውንና ምስሉን የሚሰግዱ፣ የስሙንም ምልክት የሚቀበሉ ሁሉ ቀንና ሌሊት ዕረፍት የላቸውም። የቅዱሳን ትዕግሥት እዚህ ነው፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዛትና የኢየሱስን እምነት የሚጠብቁ እነርሱ ናቸው። ራጅ 14:6-12።

በራጅ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ውስጥ ያው መልእክት የባቢሎንን ውድቀት ያውጃል።

ከዚህም በኋላ ታላቅ ሥልጣን ያለው ሌላ መልእክት ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ምድርም በክብሩ በራች። በብርቱ ድምፅም እጅግ ጮኾ እንዲህ አለ፡- ታላቁቱ ባቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች፤ የአጋንንትም መኖሪያ፣ የርኩስ መንፈስ ሁሉ መጠለያ፣ የርኩስና የተጠለ ወፍ ሁሉም ማረፊያ ሆናለች። አሕዛብ ሁሉ ከዝሙቷ ቍጥ የወይን ጠጅ ጠጥተዋልና፣ የምድርም ነገሥታት ከእርስዋ ጋር ዝሙት አድርገዋል፣ የምድርም ነጋዴዎች ከቅንጦትዋ ብዛት የተነሣ ባለጠጎች ሆነዋል። ከሰማይም ሌላ ድምፅ እንዲህ ሲል ሰማሁ፡- ኃጢአትዋን እንዳትከፈሉ፣ ከመቅሠፍቶቻቸውም እንዳትቀበሉ፣ ሕዝቤ ሆይ፣ ከእርስዋ ውጡ። ኃጢአቶቻቸው እስከ ሰማይ ድርሰዋልና፣ እግዚአብሔርም በደሎቻቸውን አስቦአል። ራጅ 18:1-5።

የትንቢታዊው የታሪክ መስመር፣ ወይም እንዲህ ልንል እንችላለን፤ በአሥራ ስምንተኛው ምዕራፍ ምድርን በክብሩ የሚያበራው መልእክት የሚወክለው የክስተቶች ቅደም ተከተል፣ ወደ ፍርድ መዝጊያ፣ ወደ የምሕረት ጊዜ መዝጊያ፣ እና ወደ ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች የሚመሩትን ክስተቶች ይወክላል። በአሥራ ስምንተኛው ምዕራፍ የተወከለው ትንቢታዊ ታሪክ፣ በአሥራ አራተኛው ምዕራፍ በተጠቀሱት ሦስቱ መላእክት የተወከለው የትንቢታዊ ታሪክ መስመር ጋር “ትይዩ” ይሄዳል።

እግዚአብሔር የራጅ 14 መልእክቶችን በትንቢት መስመር ውስጥ ስፍራቸውን ሰጥቶአል፤ ሥራቸውም የዚህች ምድር ታሪክ መጨረሻ እስኪደርስ ድረስ ሊቋረጥ አይገባውም። የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልእክት መልእክቶች አሁንም ለዚህ ዘመን እውነት ናቸው፤ ከዚህም በኋላ ከሚከተለው ጋር በትይዩ ሊሄዱ ይገባቸዋል። ሦስተኛው መልእክት ማስጠንቀቂያውን በታላቅ ድምፅ ያውጃል። “ከእነዚህ በኋላ፣”

የሐንስ አለ፣ “ታላቅ ኃይል ያለው ሌላ መልአክ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ምድርም በክብሩ በራች።” በዚህ ብርሃን መፍሰስ ውስጥ፣ የሦስቱም መልአክቶች ብርሃን ተዋህዶ ይገኛል።” The 1888 Materials, 803, 804.

በአስራ አራተኛው ምዕራፍ በሰማይ መካከል የሚበሩት ሦስቱ መላእክት፣ በአውሬው ምልክትና በምሕረት ዘመን መዘጋት የሚደመድም ዓለም አቀፍ መልአክትን ይወክላሉ። በአሥራ ስምንተኛው ምዕራፍም ደግሞ መልአክቱ እንዲሁ በምሕረት ዘመን መዘጋት የሚደመድም የዚያ መልአክ ክብር ምክንያት ምድር ሁሉ በብርሃን ተሞልታለች።

በአሥራ አራተኛው ምዕራፍ በሦስት መላእክት በምሳሌያዊ ምልክት የተወከለው መልአክት እና በአሥራ ስምንተኛው ምዕራፍ በሚወርደው መልአክ ደግሞ የተወከለው መልአክት የአንድ እና የዚያው የማስጠንቀቂያ መልአክት ሁለት ማብራሪያዎች ናቸው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተደጋገመ ነገር የለም፤ የተባከነም ነገር የለም። ያው አንድ መልአክት ከአንድ ጊዜ በላይ በየሐንስ መለየቱ የመልአክቱን አስፈላጊነት ያሳያል፤ እንዲሁም “ደግመህ አቅርብ እና አስፋ” ተብሎ የሚጠራ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መርሕ የሆነውን መለኮታዊ የማስተማር ዘዴ ያሳያል። ሁለት የትንቢታዊ ታሪክ መስመሮችን አንድ ላይ ማምጣት እያንዳንዱ መስመር ከሌላው ተለይቶ ሲመረመር የማይታወቁ እውነቶችን ያሳያል። ዛሬ የአንድን ክስተት ለመመስከር ሁለት ምስክሮችን ወደ ፍርድ ቤት ብታመጡ፣ በፖለቲካዊ ወይም በማህበራዊ አስተሳሰባቸው መሠረት እርስ በርሳቸው ተቃራኒ ዘገባዎችን ሊሰጡ ይችላሉ። ከመጽሐፍ ቅዱስ ምስክሮች ጋር ግን እንዲህ አይደለም፤ እነርሱ ሁልጊዜ ይስማማሉ፤ እና የማይስማሙ እንደሚመስልህ ከሆነ፣ አንተ አንድ ነገርን በትክክል አትመለከትም ማለት ነው።

እኛ እየመረመርናቸው ያሉት ሁለቱ ምሳሌዎች፣ የሚልክያስ መጽሐፍ እንደ ነቢዩ ኤልያስ መመለስ የሚወክለው ያው ትክክለኛ የማስጠንቀቂያ መልአክት ናቸው። እነዚህ ሦስቱም መልአክቶች የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት ይደርሳሉ—ምክንያቱም በእነዚህ ሦስቱ የትንቢት መስመሮች ውስጥ የተካተተው የማስጠንቀቂያ መልአክት የሚሰጠው የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን የምሕረት ዘመን መዘጋት ራሱ የመጠቀሻው ነጥብ ነው፣ ብለን ከፈቀድን የእያንዳንዱ የማስጠንቀቂያ መልአክት ርእሰ ጉዳይ ነው። በእርግጥም፣ ማንኛውም የማስጠንቀቂያ መልአክት በማንኛውም ነቢይ ቢታወጅ ወይም ቢመሰል፣ እርሱ ያው ከራሱ አሥራ አራት፣ አሥራ ስምንት እና ከሚልክያስ የኤልያስ ትንቢት ጋር አንድ የሆነው የማስጠንቀቂያ ነው።

እነዚህ ሦስት የትንቢት መስመሮች እርስ በርሳቸው ተመሳሳይ እንደሚሄዱ በቀላሉ ሊገለጥ ይችላል። ይህም እንዲሆን ሆኖ፣ በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢት ውስጥ ሁለት ዋና ዋና የመረጃ ምንጮች አሉ። አንዱ በዓለም መጨረሻ የሚፈጸሙትን የክስተቶች ቅደም ተከተል መለየት ነው። ሌላው የመረጃ ምንጭ ደግሞ ወደፊት የሚሆኑትን ክስተቶች የሚዘረዝረው መልአክት ጋር የተያያዙ የነቢያት እንቅስቃሴዎች ምሳሌያዊ መግለጫ ነው።

ከእነዚህ ሐሳቦች ጋር በተያያዘ ሊታሰቡ የሚገቡ ሁለት መመሪያዎች አሉ። የመጀመሪያው ሁሉም ነቢያት ስለ ዓለም ፍጻሜ ይናገራሉ የሚለው ነው፤ በዚያም የምሕረት ጊዜ ይዘጋል።

“እያንዳንዱ ከጥንቱ ነቢያት የተናገረው ለራሳቸው ዘመን ከሚሆነው ይልቅ ለእኛ ዘመን ነው፤ ስለዚህም ትንቢታቸው ለእኛ በኃይል ይቆማል። ‘ይህም ሁሉ ለእነርሱ ምሳሌ እንዲሆን ደረሰባቸው፤ ለዓለምም ፍጻሜ የደረሰብን ለእኛ ማስጠንቀቂያ እንዲሆን ተጽፎአል።’ 1 ቆሮንቶስ 10፡11። ‘እነዚያም ይህን ነገር ያገለግሉ የነበሩት ለራሳቸው ሳይሆን ለእኛ እንደ ነበር ተገለጠላቸው፤ እነዚህም ነገሮች ከሰማይ በተለክ በመንፈስ ቅዱስ ወንጌልን በሰበኩላችሁ ሰዎች አሁን ለእናንተ ተነግረዋል፤ መላእክትም ወደ እነዚህ ነገሮች ለመመልከት ይመኛሉ።’ 1 ጴጥሮስ 1፡12።...”

“መጽሐፍ ቅዱስ ሀብቶቹን ለዚህ የመጨረሻ ትውልድ ሰብስቦ አንድ ላይ አስቀምጦአል። በብሉይ ኪዳን ታሪክ ውስጥ ያሉ ታላላቅ ክስተቶችና ክቡራን መለኮታዊ ጉዳዮች ሁሉ በእነዚህ የመጨረሻ ቀናት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተደግመው ተከናውነዋል። እናም እየተደገሙ ናቸው።” Selected Messages, book 3, 338, 339.

ሁሉም የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢታዊ መልእክቶች “የዓለም ፍጻሜዎች የደረሱብን” እኛን በተመለከተ “በኃይል ላይ ያሉ” ናቸው። ይህ መመሪያ፣ “ጉዳዮችን” መንፈስ ቅዱስ “የቀረጸቸው” መሆኑን፣ “በትንቢቱ አሰጣጥም ሆነ” እንዲሁም “በተሳሉት ክስተቶች” ውስጥ የሚለይ ከሌለ መመሪያ ጋር ተያይዞ፣ በትንቢት መጀመሪያ ያሉ ትንቢታዊ ክስተቶች በምሳሌነት እንደሚያመለክቱ እና በተሰጠ ማንኛውም ትንቢት መጨረሻ ያሉትን ትንቢታዊ ክስተቶች እንደሚመሰሰሉና እንደሚሄዱ ያለውን አቤቱታ የበለጠ ያጠናክራል።

“የእግዚአብሔርን ቃል እጅግ የቀረበና የጥልቅ ጥናት ማድረግ ያስፈልጋል፤ በተለይም ዳንኤልና ራእይ በሥራችን ታሪክ ውስጥ ከመቼውም ጊዜ ይልቅ ትኩረት ሊሰጣቸው ይገባል። ስለ ሮማዊ ኃይልና ስለ ጳጳሳት ሥርዓት በአንዳንድ መስመሮች የምንናገረው እንዲቀንስ ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ነቢያትና ሐዋርያት በእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ መነሳሳት የጻፉትን ነገር ላይ ትኩረት ማሳደር አለብን። ቅዱስ መንፈስ ነቢያትን በመስጠትም ሆነ በተገለጹት ክስተቶች ውስጥ ጉዳዮችን እንዲሁ አድርጎ አቀናብሯቸዋል፤ ይህም የሰው ወኪል ከእይታ ውጭ እንዲቆይ፣ በክርስቶስ ውስጥ እንዲሰወር፣ የሰማይ ጌታ እግዚአብሔርና ሕጉም ከፍ ከፍ እንዲደረጉ ለማስተማር ነው። የዳንኤልን መጽሐፍ አንብቡ። በዚያ የተወከሉትን መንግሥታት ታሪክ ነጥብ በነጥብ አቅርቡ።” Testimonies to Ministers, 112.

“መንፈስ ቅዱስ ነገሮችን፣ በትንቢቱ አሰጣጥም ሆነ በተገለጹት ክስተቶች ውስጥ፣ እንዲህ በሆነ ሁኔታ ቅርጽ ሰጥቶአል።” በ“ትንቢቱ አሰጣጥና በተገለጹት ክስተቶች” ውስጥ “ነገሮች” በ“መንፈስ ቅዱስ” “እንዲህ በሆነ ሁኔታ ቅርጽ ተሰጥተዋል” እንዲሁም ሁለቱም፣ ማለትም “ትንቢቱ አሰጣጥ” እና “ተገለጹት ክስተቶች፣” በመለኮታዊ መነሳሳት የተሞሉ መሆናቸው ሊታወቅ ይገባል፤ እንዲሁም በዓለም መጨረሻ ትንቢታዊ ምሳሌ ላይ እንደሚተገበሩ ሊታወቁ ይገባል።

ዮሐንስ ትንቢቱን ከገብሮአል ተቀብሎ በመጽሐፍ እንዲጽፈውና ለቤተ ክርስቲያናት እንዲልከው ታዘዘ። በዚያን ጊዜ በሮማ እየተሰደደ ነበር፤ የዛሬው ዓለም “ጥቁር ማሰሪያ ቦታ” ብሎ የሚጠራውን የሚመስል ስደት ተጥሎበት ነበር። በዚያ ታሪካዊ ሁኔታ ዮሐንስ በጉዋንታናም ቤይ ካለ ማንኛውም እስረኛ እንደሆነ ሁሉ ከሰው ልጆች ፍጹም ተለይቶ ነበር።

ዮሐንስ ራእይ የተሰጠው የጌታ ቀን በሆነው በሰባተኛው ቀን ሰንበት ሲያመልክ እንደነበር ይገልጻል።

ልጅ ሰው የሰንበት ቀን ደግሞ ጌታ ነው። ማቴዎስ 12፡8።

መንፈስ ውስጥ ሲያመልክ ሳለ፣ ከኋላው ታላቅ ድምፅ ሰማ።

እኔ ዮሐንስ፣ ደግሞ ወንድማችሁ፣ በመከራና በመንግሥት እንዲሁም በኢየሱስ ክርስቶስ ትዕግሥት ተካፋይ የሆንሁ፣ በእግዚአብሔር ቃልና በኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት ምክንያት ጳጥሞስ ተብላ በምትጠራው ደሴት ላይ ነበርሁ። በጌታ ቀን በመንፈስ ነበርሁ፣ ከኋላም እንደ መለከት ያለ ታላቅ ድምፅ ሰማሁ፣ እንዲህ ሲል፤ እኔ አልፋና አሜጋ፣ መጀመሪያውና መጨረሻው ነኝ፤ የምታየውንም በመጽሐፍ ጻፍ፣ በእስያም ላሉት ሰባት ቤተ ክርስቲያናት ላክ፤ ለኤፌሶንና ለስምርና፣ ለጴርጋሞንና ለትያጥሮን፣ ለሰርዴስና ለፊላዴልፍያ፣ ለሎዶቅያም። ራእይ 1፡9-11።

ዮሐንስ፣ እርሱ ያለበት አካባቢ እና የተገለጹት ሁኔታዎች፣ እርሱ የሰባተኛው ቀን ሰንበት አምላኪ ስለሆነ እየተሰደደ ያለ ሰው መሆኑን ይገልጻሉ፤ ነገር ግን ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስንና የኤለን ዋይትን ጽሑፎች፣ እነርሱም “የኢየሱስ ምስክርነት” ስለሆኑ፣ ስለሚያምንባቸው እየተሰደደ ያለ ሰው መሆኑንም ይገልጻሉ።

ከኋላው ታላቅ ድምፅ ይሰማል፤ እርሱም እርሱን ለማየት ይመለሳል፤ እንዲህ በማድረግም፣ “መንገዱ ይህ ነው፣ በእርሱ ሂደት” የሚል ከኋላቸው የሚናገር ድምፅ የሚሰሙትን በዓለም መጨረሻ ያለውን የሰባተኛው ቀን አድቪንቲስት ይወክላል።

ሁሉም የትንቢት መስመሮች በዓለም መጨረሻ እርስ በርሳቸው ይጣጣማሉ።

«በራእይ መጽሐፍ ውስጥ የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ሁሉ ይገናኛሉ እና ይፈጸማሉ።» የሐዋርያት ሥራ, 585.

የዓለም ፍጻሜ ጊዜ ያለውን የእግዚአብሔር ሕዝብ በሚመለከተው ምሳሌ ውስጥ፣ ከኋላቸው ድምፅ የሚሰሙ ማናቸውም ነቢይ ከዮሐንስ ጋር ይስማማሉ። ዮሐንስ መመሪያ የሰጠውን ከኋላው ድምፅ ሰምቶ ነበር። ኢሳይያስም ደግሞ የመመሪያ ድምፅ ሰምቶ ነበር።

ስለዚህም እግዚአብሔር ይራዘማል፣ ይህም ለእናንተ ጸጋ ያደርግ ዘንድ ነው፤ ስለዚህም ምሕረት ያሳያችሁ ዘንድ ከፍ ከፍ ይላል፤ እግዚአብሔር የፍርድ አምላክ ነውና፤ እርሱን የሚጠባበቁ ሁሉ ብፁዓን ናቸው።

ሕዝቡ በጽዮን በኢየሩሳሌም ይኖራሉና፤ ከእንግዲህ ወዲህ አታለቅስም፤ በጩኸትህ ድምፅ እጅግ ይራራልሃል፤ በሰማውም ጊዜ ይመልስልሃል። ጌታም የመከራ እንጀራና የጭንቀት ውኃ ቢሰጣችሁም፣ አስተማሪዎችህ ከእንግዲህ ወዲህ አይሰወሩም፣ ዓይኖችህም አስተማሪዎችህን ያያሉ። ወደ ቀኝም ብትመለሱ ወይም ወደ ግራ ብትመለሱ፣ ጆሮዎቻችሁ ከኋላችሁ፣ ይህች መንገድ ናት፣ በእርስዎ ሂደት የሚል ቃል ይሰማሉ። ኢሳይያስ 30፣18-21።

የእግዚአብሔር ቀሪ ሕዝብ የሚሄዱበትን መንገድ ከኋላቸው የሚያመለክት ድምፅ ይሰማሉ። ከዚያም ያንን ድምፅ ይሰሙ ወይስ አይሰሙ ብለው መወሰን ያስፈልጋቸዋል። በዮሐንስና በኢሳይያስ የተወከሉት ሕዝቦች ዓለም በሚያበቃበት ጊዜ ጌታን ሲዘገይ የሚጠባበቁት ሕዝቦች ናቸው። ኢሳይያስም እርሱ የፍርድ አምላክ ስለሆነ እንደሚዘገይ ያሳውቀናል። ከ1798 ጀምሮ ከሚለራዊት ታሪክ መጀመሪያ እስከ ለአድቪንቲስትም በእሑድ ሕግ ጊዜ የምሕረት ዘመን መዘጋት ድረስ፣ እግዚአብሔር በሰማያዊው መቅደስ ውስጥ ፍርዱን እየፈጸመ ነው። የተሰጠው ተስፋ ግን፣ በፍርድ ዘመን ጌታን የሚጠባበቁ ሰዎች ቡሩካን እንደሚሆኑ ነው።

የእግዚአብሔር ሕዝብ ስለ መጠበቃቸው የተባረኩት፣ በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ ሙሽራውን የሚጠብቁ ደናግል ይወክላሉ። አሥሩም ሁሉ አንቀላፋ፤ ከዚያም በእኩለ ሌሊት ተኝተው ያሉትን ደናግል ወደ ሁለት ክፍሎች የሚለይ ችግኝ መጣ። አንደኛው ክፍል ከኋላቸው ድምፅ ሰምቶ ድምፁን ለማየት ተመለሰ፤ ያም ድምፅ ወዴት መቀጠል እንዳለባቸው አስተማራቸው። ሌላው ክፍል ግን በመገለጥ መጽሐፍ ሁሉ ውስጥ የሚሄደው መልእክት፣ “ጆሮ ያለው መንፈስ ለቤተ ክርስቲያናት የሚለውን ይስማ” ቢሆንም እንኳ፣ ዘር ብሎ ድምፁን ለመስማት ፈቃደኛ አልሆነም።

«በማቴዎስ 25 ያለው የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ደግሞ የአድቪንቲስት ሕዝብን ተሞክሮ ያብራራል።» ታላቁ ተጋድሎ፣ 393።

ዮሐንስ ወደ ፊት ያለውን ለማስተዋል ወደ ኋላ የሚመለከቱትን የአድቪንቲስት ሕዝብ ይወክላል። እነርሱ እንደ ዮሐንስ “ከኋላቸው ድምፅ” በሚሰሙበት ጊዜ፣ ያ ቃል ደግሞ በኢሳይያስ ምስክርነት ስለዚህ ተመሳሳይ ክስተት የተሰጠውን መመሪያ ያካትታል። የኢሳይያስ መመሪያ፣ “ወደ ቀኝ ብትዘሩ ወይም ወደ ግራ ብትዘሩ፣ ይህ መንገድ ነው፤ በእርሱ ሂደት” የሚል ነበር። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ያሉት ጥበበኛ ደናግል በዓለም መጨረሻ የእውቀትን መጨመር ያስተውላሉ፣ ምክንያቱም ሕይወት የሚሰጠውን የተፈታውን እውቀት ለማስተዋል በቃሉ ውስጥ “ወዲህና ወዲያ ሮጠው” ነበርና።

አንተ ግን፣ ዳንኤል ሆይ፣ ቃሉን ዝጋ፤ መጽሐፉንም እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ታተም፤ ብዙዎች ወዲያና ወዲህ ይሮጣሉ፣ እውቀትም ይበዛል። ዳንኤል 12፡4።

እኛ የምንመለከታቸው ነቢያት ፍርድ ወደ መደምደሚያው በሚደርስበትና የምሕረት ዘመን በሚዘጋበት የታሪክ ዘመን ውስጥ ሰባተኛ ቀን አድቤንቲስቶችን ይወክላሉ። እንደ ጥበበኛ ደናግል የተወከሉት ከኋላቸው የሚለውን “መንገዱ ይህ ነው፣ በእርሱ ሂደት” የሚል ድምፅ ይሰማሉ፤ እርሱም ወደ ግራ ወይም ወደ ቀኝ በሚዘወዱበት ጊዜ በመንገዱ ላይ እንዲመራቸው ተስፋ ይሰጣል። መጽሐፉ በሚፈታበት ጊዜ ጥበበኛዎቹ ደናግል እንደሚደርጉት “ወዲያና ወዲህ መሮጥ” የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ምልክት ነው። ተፈጥሮ ለመሮጥ በመጀመሪያ መሄድን መማር እንዳለብህ ያስተምረናል፤ የኢሳይያስም ምስክርነት ከኋላህ ያለውን ድምፅ ብትሰማ፣ ወደ ብሉይ ኪዳን (ግራ) ወይም ወደ አዲስ ኪዳን (ቀኝ) ብትዘወር በቃሉ ጥናት ውስጥ እርሱ እንደሚመራህ ይናገራል። መጽሐፍ ቅዱስን ክፈት፤ እርሱም በድምፁ ይመራሃል። ነገር ግን ለሰባተኛ ቀን አድቤንቲስቶች በዓለም መጨረሻ ይህ ደግሞ ማለት መጽሐፍ ቅዱስን (ግራ) በምትከፍትበት ጊዜና የትንቢትን መንፈስ (ቀኝ) በምትከፍትበት ጊዜ እርሱ እንደሚመራህ ማለት ነው።

በኤርምያስ ምስክርነት ሲጨመር፣ መሄድ ያለበት መንገድ ይበልጥ የተለየ ይሆናል።

እንዲህ ይላል እግዚአብሔር፤ በመንገዶች ላይ ቁሙ፣ ተመልከቱም፣ ስለ ጥንታዊቱም መንገዶች ጠይቁ፤ መልካሚቱ መንገድ የት እንዳለች ፈልጉ፣ በእርስዎም ሂደት፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ። እነርሱ ግን፡- በእርስዎ አንሄድም አሉ። ደግሞም፡- የመለከቱን ድምፅ ስሙ ብዬ ጠባቂዎችን በላያችሁ ሾምሁ። እነርሱ ግን፡- አንሰማም አሉ።

ስለዚህ እናንተ አሕዛብ፣ ስሙ፤ አንቺም ማኅበር፣ በመካከላቸው ያለውን እውቅ። አንቺ ምድር፣ ስሜ፤ እነሆ፣ ቃሌን አልሰሙምና ሕጌንም አልተቀበሉም፣ ነገር ግን አስወገዱት፤ ስለዚህ በዚህ ሕዝብ ላይ ክፉ አመጣለሁ፣ ይኸውም የሐሳባቸው ፍሬ ነው። ኤርምያስ 6፡16-19።

በዚህ ክፍል ሁለት ዓይነት አምላኪዎች አሉ። አንዱ ቡድን ሁሉንም “መንገዶች” ያስተውላልና በእነርሱ መካከል ለመመላለስ “የቀደሙትን መንገዶች” ይመርጣል። እነርሱ ከሌሎች ሊሆኑ ከሚችሉት “መንገዶች” ሁሉ መካከል “መልካሙን መንገድ” ለመምረጥ የቻሉ ነበሩ፣ ምክንያቱም ከኋላቸው ያለውን ድምፅ የሰሙ እነርሱ ናቸውና፤ ያም ድምፅ፣ “መንገዱ ይህ ነው፤ በእርሱ ሂደት” ብሎ ያሳውቃቸው ነበር። የሐንስ ከኋላ ያለውን ድምፅ የሚሰሙትን ይወክላል፤ ይህም ድምፅ ከ“የቀደሙት መንገዶች” የሆነ ነው።

“እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- በመንገዶች ላይ ቁሙ፣ ተመልከቱም፣ የቀድሞውንም መንገዶች ጠይቁ፣ መልካሙ መንገድ የት እንዳለ ፈልጉ፣ በእርሱም ሂደት።” ኤርምያስ 6፡16።”

“ከቃሉ ጸሎት ጋር በተያያዘ ጥናትና በመገለጥ በሥራችን መጀመሪያ የተጣሉትን የእምነታችን መሠረቶች ለመንቀል ማንም አይሞክር። በእነዚህ መሠረቶች ላይ ባለፉት ሃምሳ ዓመታት እየገነባን መጥተናል። ሰዎች አዲስ መንገድ አግኝተዋል ብለው ሊያስቡ ይችላሉ፣ እንዲሁም ከተጣለው ይልቅ ይበልጥ ጽኑ መሠረት ሊጥሉ እንደሚችሉ ሊመስላቸው ይችላል። ይህ ግን ታላቅ ማታለል ነው። ከተጣለው መሠረት በቀር ሌላ መሠረት ማንም ሊጥል አይችልም።”

“በድሮ ዘመን ብዙዎች አዲስ እምነት ለመገንባትና አዲስ መርሆዎችን ለመመስረት ተግተዋል። ነገር ግን ግንባታቸው ምን ያህል ጊዜ ቆመ? በቅርቡ ወደቀ፣ ምክንያቱም በዓለቱ ላይ አልተመሠረተም ነበር።”

“የመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት የሰዎችን ንግግር ሊጋፈጡ አልነበረባቸውምን? ሐሰተኛ ንድፈ ሐሳቦችን ሊሰሙ አልነበረባቸውምን? ከዚያም ሁሉን ከፈጸሙ በኋላ ጸንተው ቆመው፣ ‘ከተጣለው በቀር ማንም ሌላ መሠረት ሊጥል አይችልም’ ብለው ሊናገሩ አልነበረባቸውምን? 1 ቆሮንቶስ 3:11።”

“ስለዚህ የእምነታችንን መጀመሪያ መተማመን እስከ መጨረሻ ጽኑ አድርገን ልንይዝ ይገባናል። የኃይል ቃላት ከእግዚአብሔርና ከክርስቶስ ወደዚህ ሕዝብ ተልከውአል፤ እነርሱም ከዓለም እያወጧቸው ነጥብ በነጥብ ወደ የአሁኑ እውነት ግልጽ ብርሃን አመጧቸው። ከቅዱስ እሳት የተነኩ ከንፈሮች ጋር የእግዚአብሔር አገልጋዮች መልእክቱን አወጁ። መለኮታዊው ንግግር ለተሰበከው እውነት እውነተኛነት ማሳተፍን አኖረበት።” Testimonies, volume 8, 296, 297.

ነገር ግን በኤርምያስ መስመር ውስጥ ሌላ ቡድን አለ፤ እርሱም እንደሚጠራቸው ያ “ማህበር” አዲስ እምነትን የሚወክል ቤት ሠርተዋል፤ ያ ቤትም በዓለት ላይ ስላልተሠራ ይወድቃል። ያ ቤት የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ናት፤ ወይም ዮሐንስ ያንኑ ቤተ ክርስቲያን እንደሚለይት—የሰይጣን ምክራብ።

መስማትን መከልከል የእርሱን “ቃላት” እና ሕጉን መጥላት ነው። ወደ መመለስና በአሮጌው መንገድ መሄድ ላይ ባመጡ ምክንያት፤ እንዲሁም የጠባቂውን የመለኮት መልእክት ለመስማት ባልፈቀዱት ምክንያት፤ እግዚአብሔር ኤርምያስ “ክፉ ማህበር” ብሎ በሚለየው ሕዝብ ላይ ክፉ ነገር ሊያመጣ ነው። እግዚአብሔር ከሎዶቅያ የሆነችውን የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን እንዴት እንደሚያደርግ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ርዕሰ ጉዳይ ነው። ነቢዩ ሆሴዕ “ክፉ ማህበር” ለምን እንደተጣለ በሚናገርበት ጊዜ ስለ እርሱ ባህርያት የሚጨምር ነው።

ሕዝቤ እውቀት ስለሌለው ጠፍቷል፤ አንተም እውቀትን ስለ ናቅህ፤ እኔ ደግሞ ከእኔ ካህን እንዳትሆን እንቅፋት አደርግሃለሁ፤ የአምላክህንም ሕግ ስለ ረሳህ፤ እኔ ደግሞ ልጆችህን እረሳለሁ። ሆሴዕ 4፡6።

እነርሱ ዕውቀት በማጣታቸው ተጥለዋል፤ ይህም በፍጻሜው ዘመን የሚፈታ መልእክትን ይወክላል። እግዚአብሔር በዚህ ክፍል ከሕዝቡ ጋር ያለውን የኪዳን ግንኙነት እዚህ ያበቃል። ምክንያቱም በቀጥታ፤ “ሕዝቤ!” ብሎ ይጠራቸዋል። ክርስቶስን ስለ ገፉትና ሕጉን ስለ ረሱ ለእግዚአብሔር ካህን አይሆኑም። የእግዚአብሔር ሕዝብ ከእግዚአብሔር ጋር ወደ ኪዳን ሲገባ፤ እርሱ ካህናትና ነገሥታት ያደርጋቸዋል። እግዚአብሔር ከጥንታዊቷ እስራኤል ጋር ወደ ኪዳን በገባ ጊዜ፤ በሙሴ አማካይነት እንዲህ ብሎ ተናገረ፡-

እንግዲህ አሁን፡ በእውነት ድምፃን ብትታዘዙ ኪዳኔንም ብትጠብቁ፡ ምድር ሁሉ የእኔ ስለሆነች፡ ከሕዝብ ሁሉ በላይ የተለየ ውድ ርስት ትሆኑልኛላችሁ፤ እናንተም ለእኔ የካህናት መንግሥትና ቅዱስ ሕዝብ ትሆናላችሁ። እነዚህ ለእስራኤል ልጆች የምትናገራቸው ቃላት ናቸው። ዘፀአት 19፡5, 6።

እግዚአብሔር ከክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን ጋር ኪዳን በገባ ጊዜ በዴጥሮስ አማካኝነት እንዲህ አለ፡-

ነገር ግን እናንተ የተመረጡ ትውልድ፤ ንጉሣዊ ክህነት፤ ቅዱስ ሕዝብ፤ ለራሱ የተለየ ሕዝብ ናችሁ፤ ይህም ከጨለማ ወደ ድንቅ ብርሃኑ የጠራችሁትን የእርሱን ምስጋና እንድትገልጹ ነው፤ እናንተ ቀድሞ ሕዝብ ያልነበራችሁ፤ አሁን ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ናችሁ፤ ምሕረትን ያላገኛችሁ፤ አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል። 1 ዴጥሮስ 2፡9፣ 10

ዴጥሮስ በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ “ከዚህ ቀደም ሕዝብ አልነበራችሁም፤ አሁን ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ናችሁ” ሲል፤ ከጥንቷ እስራኤል እንደ እግዚአብሔር የተመረጡ የቃል ኪዳን ሕዝብ ወደ ክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን የተደረገውን ሽግግር ይገልጻል። አይሁድ ራሳቸውን ከእግዚአብሔር በለዩ ጊዜ፤ ጌታ ከክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን ጋር ቃል ኪዳን ገባ። ሁለቱም ለጌታ በትዳር ሲገኙ እንደ ካህናት ሕዝቦች ይቆጠሩ ነበር።

እንደ ካህን መከለከል ቀድሞ የቃል ኪዳን ሕዝብ እንደነበራችሁ ያመለክታል። ሰባተኛ-ቀን አድቪንቲስቶች በአድቪንቲስት ታሪክ መጀመሪያ ላይ ከጌታ ጋር ቃል ኪዳን ገቡ። በምድረ በዳ የነበረችው ቤተ ክርስቲያን ከተሃድሶው ወጥታ ቢሆንም የሚለራዊውን መልእክት እንቢ አለች፤ ስለዚህም በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልእክት መልእክቶች ታሪክ ውስጥ ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ፈቱ። የመጨረሻው መለያየት የሆነው

ሁለተኛው መላእክት በመምጣቱ ነበር፤ የተነገረውም ከእንግዲህ ወዲህ የክርስቶስ ልጅ እንዳልሆነች ነገር ግን የባቢሎን ልጅ እንደሆነች ነበር። ወዲያውኑም ከዚያ በኋላ፣ በእኩለ ሌሊት ጩኸት ዘመን፣ እግዚአብሔር አዲሲቱን ሙሽራውን ወደ ቃል ኪዳን ጋብቻ ጠራ።

ለጥንታዊት እስራኤል የቃል ኪዳን ምልክት የነበሩት ሁለቱ ጽላቶች የአሥርቱ ትእዛዛት ሁለቱ ጽላቶች ነበሩ፤ ለመንፈሳዊት ዘመናዊት እስራኤል ደግሞ ሁለቱ ጽላቶች በ1843 እና በ1850 ቻርቶች የተወከሉት የዕንባቆም ሁለቱ ጽላቶች ናቸው። መነሳሳት በተደጋጋሚ ሎዶቅያ መሆናቸውን የለዩቻቸው የቃል ኪዳን ሕዝብ የቀደሙትን መንገዶች አቃለሉ፣ ከኋላቸውም የሚናገረውን ድምፅ ለመስማት እምቢ አሉ፤ ስለዚህም ከጌታ አፍ ሲተፋ የጥንታዊት እስራኤልን የመጨረሻ ታሪክ ደግመው ያሳያሉ። እርሱ "ሕዝቤ" ብሎ ለሚጠራቸው ይህ ለምን ይሆናል?

የአድቪንቲዥምን ልምምድ የሚያሳይ የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ሁለት ጊዜ ይፈጸማል፤ አንድ ጊዜ በአድቪንቲዥም መጀመሪያ ላይ፣ ከዚያም በአድቪንቲዥም መጨረሻ ላይ። እህት ኋይት ይህ ምሳሌ በቃል በቃል ተፈጽሞአል እንዲሁም ወደፊት ደግሞ እንደሚፈጸም ታስተምራለች፤ እንዲሁም ምሳሌው እንደ ሦስተኛው መልአክ ሁሉ ሁልጊዜ እንደ አሁኑ እውነት ሊገባ እንደሚገባ ታስተምራለች።

"እኔ ብዙ ጊዜ ወደ አሥሩ ደናግል ምሳሌ እመለሳለሁ፤ ከእነርሱም አምስቱ ጥበቦች ነበሩ፣ አምስቱም ሰነድች። ይህ ምሳሌ በፊደሉ ሁሉ ተፈጽሟል እና ወደፊትም ይፈጸማል፤ ምክንያቱም ለዚህ ዘመን ልዩ ተግባራዊነት አለውና፣ እንዲሁም እንደ ሦስተኛው መልአክ መልእክት ተፈጽሟል፤ ዘመንም እስከሚያበቃ ድረስ የአሁኑ እውነት ሆኖ መኖሩን ይቀጥላል።" Review and Herald, August 19, 1890.

የሚለር አድቪንቲዥም ከ1843 ዓ.ም. ያላቸው ያልተሳካ ትንቢታዊ ቀን በኋላ እስከ 1844 አክቶበር 22 ትክክለኛው ትንቢት ድረስ በምሳሌው ውስጥ የተገለጸውን መጠበቅ ፈጽሞአል። የዚህ ታሪክ ትንቢታዊ ዝርዝሮች ብዙና አስፈላጊ ናቸው፤ ነገር ግን እኔ በቀላሉ ልጠቁም የምፈልገው፣ እህት ዋይት አሁን እንዳላቸው የአሥሩ ደናግል ምሳሌ በቀጥታ ከሦስተኛው መልአክ ጋር የተያያዘ መሆኑን ብቻ ነው።

ከ1798 ጀምሮ እስከ ጥቅምት 22, 1844 ድረስ፣ የመጀመሪያው መልአክ መልእክት የፍርድ መከፈትን አወጀ። ፍርዱ ከመጀመሩ ጥቂት በፊት፣ በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ ያለው የእኩለ ሌሊት ጩኸት ተፈጸመ። ስለዚህ፣ ሦስተኛው መልአክ የፍርድን መዘጋት በሚያውቅበት ጊዜ፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸት አዋጅ እንደገና ይደገማል።

የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት የእግዚአብሔርን መልእክት እንደ ጣሉ፣ ስለዚህም የባቢሎን ሴቶች ልጆች እንደ ሆኑ ያለው እውቅና፣ "በፊደሉ ሁሉ እየተፈጸመ" ባለው ምሳሌ ውስጥ የሁለተኛው መልአክ መልእክት መምጣትና የመዘግየቱ ጊዜ መጀመር ነበር። ጌታ በ1843 አልተመለሰም፤ ድንግልናቱን ለመፈተንና ለመባረክ ዘገየ። ፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናትን የባቢሎን ሴቶች ልጆች መሆናቸውን የሚለይ የሁለተኛው መልአክ ማስታወቂያ፣ አሁንም በእነዚያ የወደቁ ቤተ ክርስቲያናት ውስጥ ላሉ ከዚያ እንዲወጡና ከሚለራውያን ጋር እንዲቆሙ እንዲሁም ከነርሱ የትንቢቶች ግንዛቤ ጋር እንዲተባበሩ ጥሪ ነበር። በኤክሴተር የሰፈረ ስብሰባ ላይ ሳሙኤል ስኖው ጌታ በOctober 22, 1844 እንደሚመጣ ለማረጋገጥ የሚያስፈልገውን ማስረጃ አቀረበ፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክትም እንደ ማዕበል ማዕበል በምድሪቱ ሁሉ ተስፋፋ። ከዚያም በOctober 22, 1844 ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ጊዜ ሦስተኛው መልአክ መጣ።

ይህ ስለ መጀመሪያው ታሪክ አጭር ማጠቃለያ ነበር፤ እኛ እየተመለከትነው ካለው ጉዳይ ጋር ይበልጥ የሚዛመዱ ጥቂት ነጥቦችን ለይቼ ለማቅረብ ስለፈለግሁ ብዙ ነጥቦችን ተውኩ።

በሚቀጥለው ጽሑፍ እነዚህን ሐሳቦች እንቀጥላለን።

